

Cajunblues als huwelijk van zydeco met Delta

Les Chats Cadiens bestaat uit vier Nederlandse topmuzikanten, die een mix hebben ontwikkeld van zydeco (opwindende accordeonblues uit de binnenlanden van Louisiana) met de voornamelijk door gitaar gedomineerde Deltablues van de Mississippi-oeveren. Ze noemen hun aparte mengvorm 'cajunblues'. In dit huwelijk van stijlen zijn er drie melodische hoofdinstrumenten -- accordeon, gitaar en mondharmonica -- die om beurten soleren of swingende duels aangaan.

in het voorjaar van 2007 bracht Les Chats Cadiens haar eerste CD uit met louter eigen composities. Die plaat, met de titel 'French Accordion Blue', werd meteen veel gedraaid op de radio, ook in Canada en Louisiana. De recensies waren lovend: 'Een fantastische meesterzet van een opwindend zydeco-kwartet' (Fret). 'Schitterende band en Nederlandse cajunblues van wereldklasse' (Rootstime). 'De muziek van Les Chats Cadiens is werkelijk on-Nederlands goed' (Altcountry). 'Eén van de beste zydecogroepen' (Bobtje Blues). 'De cd is een juweeltje. Een volstrekt eigen vorm van zydeco' (Holly Moors). 'Dé feestmuziek voor deze verregende zomer' (Country Gazette). Afgelopen jaar stond Les Chats Cadiens op diverse festivalpodia in binnen- en buitenland, met telkens enthousiaste reacties.

Les Chats Cadiens is een krachtenbundeling van vier ex-bandleiders, die eerder speelden op het North Sea Jazzfestival en het Montreux Jazzfestival. Ze zijn samen vooral geïnspireerd door de in 1987 overleden Creoolse accordeonist Clifton Chenier. Rond 1950 begon hij in Louisiana als eerste met het spelen van de blues op zijn instrument. Hij werd min of meer 'de BB King op accordeon'. Chenier gebruikte aanvankelijk ook zijn baskant. Accordeonist Henk de Kat van Les Chats Cadiens zet die techniek nu op revolutionaire manier voort. De met z'n linkerhand gespeelde baspatronen klinken alsof een onzichtbare bassist op het podium staat. Deze sound is uniek. Zelfs in de bakermat van Louisiana is er geen band met zo'n accordeonbas. In 2004 werd De Kat uitgeroepen tot 'Beste zydeco-accordeonist van Europa'.

Gitarist van de band is Willem van Dullemen, door blueskenners hooglijk gewaardeerd als bevlogen en lyrisch spelende solist, ook op slidegitaar en fingerpicking. Van Dullemen trad op samen met Katie Webster, Lynwood Slim, Eddie Campbell, Keith Dunn, Fenton Robinson en David Honeyboy Edwards (de laatst levende die nog met Robert Johnson heeft gespeeld).

Een dubbelrol is weggelegd voor Hans de Vries, voormalig voorman van de bekende band 'Louisiana Radio'. Hij is een fenomeen om te zien en horen. De Vries kan meesterlijk de blues blazen op zijn mondharmonica, en tegelijk het wasbord bespelen. Hij is verder te horen op triangel en voodoo-stick.

De basis voor deze drie virtuoze bluessolisten wordt gelegd door drummer Jeroen Elfferich. Met subtiele middelen als brushes en hotrods legt hij swingende New Orleans ritmes neer. Elfferich zingt ook mee, zodat in de meeste nummers drie- tot vierstemmige zang te horen is.

Les Chats Cadiens is nu bezig geweest met een tweede CD, weer met alleen maar eigen cajunblues-nummers. Deze nieuwe plaat zal in de loop van 2008 verschijnen.